

Аналітична записка

«Щодо проблематики
забезпечення
військовослужбовців усім
необхідним та шляхи їх
вирішення»

Підготовлена громадською організацією
«Зелений лист» та представниками
ініціативної групи «Гроші на ЗСУ» у місті
Одесі

Щодо проблематики забезпечення військовослужбовців усім необхідним

«Перший і найважливіший принцип у справі досягнення цілей війни полягає в крайній напрузі для цього відразу всіх сил, які є у розпорядженні, до остаточного їх виснаження».

фон Клаузевіц «Про війну» 1832 рік

Зміст

1. Актуальність теми.....	4
2. Реалії сьогодення	4
2.1. Шлях 1 - Офіційний шлях.....	5
2.2. Шлях 2 - Напівофіційний шлях.....	7
2.3. Шлях 3 - Купувати за власні кошти.....	8
3. Проблематика обліку майна, яке використовується Силами оборони України. Ідеальний варіант такого обліку.....	8
3.1. Теоретична частина.....	8
3.2. Реалії сьогодення. Щодо списання майна.....	9
3.3. Реалії сьогодення. Щодо причин не постановки майна (робіт, послуг) на облік та наслідки такого стану справ.....	11
3.4. Ідеальний варіант.....	12
4. Позиція державних органів та органів місцевого самоврядування щодо фінансової підтримки Сил оборони України з місцевих бюджетів.....	13
5. Вимоги Бюджетного кодексу та зміни до нього.....	14
5.1. Норми Бюджетного кодексу України до повномасштабного вторгнення.....	14
5.2. Зміни норм Бюджетного кодексу України після повномасштабного вторгнення.....	15
6. Аналіз деяких напрямів витрачання коштів місцевих бюджетів та залишків коштів місцевих бюджетів на кінець року.....	16

6.1. Аналіз деяких напрямів витрат місцевих бюджетів	17
6.2. Залишки на рахунках місцевих бюджетів на кінець року	18
7. Ідеальний варіант поєднання зусиль волонтерів та органів місцевого самоврядування залучення місцевих бюджетів для покриття нагальних потреб Сил оборони України.....	19
7.1. Зміни, які необхідно впровадити на рівні місцевих бюджетів	19
7.2. Зміни, які необхідно впровадити в Силах оборони України.....	20
8. Проблеми, які необхідно вирішити.....	21
8.1. Відповідальний орган за зазначену державну політику	21
8.2. Методи примушення місцевих рад до такої співпраці	21
8.3. Побудова системи обліку фінансової інформації.....	22
8.4. Заборона будь-яких накопичувальних рахунків.....	22
8.5. Система зворотного зв'язку з місцевими радами.....	22
9. Висновок	23
Додаток 1 Лист ООВА.....	24
Додаток 2. Аналіз деяких напрямів витрат місцевих бюджетів за 2021-2024 роки.....	26
Додаток 3 Залишки на рахунках місцевих бюджетів в розрізі зведених бюджетів областей за 2021-2023 роки.....	27

1. Актуальність теми

На сьогодні держава робить чимало зусиль для забезпечення Сил оборони України усім необхідним. Але в той же час тут є чимало проблем. Одна з найголовних проблем – відсутність сучасних нормативів забезпечення усім необхідним як підрозділів, так і окремих військовослужбовців передньої лінії (докладніше про це дивись висловлювання Дани Ярової, викладені у матеріалі видання Еспресо, <https://espreso.tv/viy-na-z-rosiyeyu-vse-rechove-mayno-okrim-broni-ta-kaski-yake-vidaetsya-viyskovosluzhbovtvyu-bilshe-nim-ne-povertaetsya-yarova>). Згідно із матеріалом – «Також були робочі наради зі всіма родами військ стосовно їхньої екіпіровки речовим майном, бо останній раз це робили у 2015 році. Однак вже пройшло майже 10 років, динамічно йде війна, з'явилися нові роди військ, такі як безпілотні системи, але ніхто їх не запитував, що їм потрібно». Відсутності сучасних нормативів також сприяє проблематика обліку отриманого військовослужбовцями майна. А через відсутність нормативів, відповідно, відсутнє і забезпечення. Тому на сьогодні для власного забезпечення як командирам підрозділів, так і військовослужбовцям приходиться шукати зазначені речі у будь-якій спосіб.

На сьогодні одним із найбільш потужних джерел фінансування таких потреб є місцеві бюджети.

2. Реалії сьогодення

На сьогодні для розв'язання нагальних проблем забезпечення усім необхідним через відсутність нормативів, у військовослужбовців бойових підрозділів є наступні шляхи:

1. Офіційний шлях, коли рапорти командирів підрозділів по інстанції доходять до командира частини, командир частини формує лист-запит до благодійного фонду/місцевої ради, надалі цей лист надходить до великого благодійного фонду/місцевої ради. До 20.09.2024 року місцеві ради могли надавати лише грошові кошти. Про останні зміни дивись розділ 5.

2. Напівофіційний шлях, коли звертаються до невеличких напівлегальних (бо незрозумілості зі звітністю) благодійних фондів або окремих волонтерів.

3. Купувати за власні кошти, у тому числі тих, які йдуть у якості так званих «бойових».

Розглянемо це більш докладно.

2.1. Шлях 1 - Офіційний шлях.

Побудований на поданні нижче підпорядкованими вище стоячим командирам та формування на підставі цих рапортів запитів від військових частин, які направляються у великі благодійні фонди чи до органів місцевого самоврядування. Цей шлях має додаткові бюрократичні перепони. Так, щоб командир частини зміг подати подання, його необхідно погодити з оперативним командуванням (залежно від підпорядкування – ОК ЗСУ чи ОК тероборони) (відповідь на запити не отримана). При цьому запит може бути змінено на цьому етапі. Якщо запит направлено до органу місцевого самоврядування, то задля виділення коштів, орган місцевого самоврядування зобов'язаний погодити це з обласною військовою адміністрацією. І лише потім готувати пакет документів для винесення цього питання у сесійну залу на розгляд депутатів відповідної ради (дивись додаток 1).

До недавнього часу розгляд рапортів, за інформацією військовослужбовців, залежав виключно від настрою командирів. Були непоодинокі випадки відправлення поданого письмового рапорту на очак подаючого у мусорну корзину. Ситуація почала виправлятися з прийняттям Наказу Міністерства оборони України від 06.08.2024 № 531 «[Про затвердження Порядку організації роботи з рапортами військовослужбовців у системі Міністерства оборони України](#)», але на сьогодні проблема повністю не зникла. Ця проблема перекликається з іншою проблемою, яка на превеликий жаль, ще існує у силах оборони. Як з посмішкою розповідають військові щодо зазначеної проблематики, то вона формулюється коротко - «бо виєбуть». Про це докладніше думка військовослужбовця у матеріалі видання Еспресо «Проблема ЗСУ: чомусь всі усього бояться» <https://espreso.tv/article-problema-zsu-chomus-vsi-vsogoboyatsya>. Або аналогічний погляд на проблему від іншої, на сьогодні цивільної особи, у минулому - військового <https://www.facebook.com/pashtetof/posts/pfbid023GaQdQAFtcE3RG5qBmambDr1udm6S5gFZwxXwEckGMxJehdvAuo4GNmH4e3WByaol>.

Через це відсутня гарантія, що навіть якщо підлеглий звернеться з рапортом по команді, цей рапорт буде задоволено. Але це суперечить вимогам військових Статутів. Так, статтею 59 Закону України «[Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України](#)» крім іншого, покладає на будь-якого командира обов'язки:

- «виявляти чуйність та бути уважним до підлеглих, поєднувати вимогливість і принциповість з повагою до їх честі і гідності, вникати в проблеми їх побуту, забезпечувати соціальну та правову захищеність, у разі необхідності клопотати за них перед старшими командирами (начальниками);

- знати потреби і запити особового складу, приймати рішення за його заявами, скаргами та іншими зверненнями;

– організувати своєчасну видачу всіх видів забезпечення та перевіряти його повноту».

Але як було зазначено раніше, на сьогодні маючи такі обов'язки, командир підрозділу не завжди може виконати ці обов'язки.

Це пов'язано з тим, що вже багато часу йде непорозуміння між вищим військовим командуванням з одного боку та іншими командирами та військовослужбовцями разом з волонтерами з іншого боку. Ця проблема має своїм корінням наступне:

1. Попри те, що допомога від волонтерів для СОУ вкрай необхідна, деякі командири військових частин більше лякаються викликати гнів вищого керівництва, тому забороняють підлеглим звертатися до волонтерів. Бо такі дії висвітлюють саме неспроможність вищого керівництва щодо забезпечення довірених їм військ усім необхідним. Тому приймається найбільш просте рішення - заборонити звертатися до волонтерів напругу. Ця проблема не нова і фіксувалася навіть ще у 2018 році (дивись, наприклад, матеріал «Лівого берегу» – [«Волонтери на фронті: допомога воїнам, але проблема для генералів?»](#)). За наявною інформацією, ця проблема існує і досі. Бо не кожен командир має в себе мужність заради збереження життів військовослужбовців сперечатися з вищестоячим командуванням. Або перекручують потреби, озвучені військовослужбовців, на власний розсуд. Такий приклад був озвучений на зустрічі ініціативної групи «Гроші на ЗСУ» Одеської міської територіальної громади з керівництвом міста 18.07.2024 року, коли ОК тероборони відмінило запити тероборони та замість відмінених надало власно створені запити для забезпечення підпорядкованих підрозділів.

2. Показовим є звернення волонтерів щодо неякісних турнікетів (дивись, наприклад, Суспільне медіа – [«"Неякісний турнікет може вартувати життя" — волонтери звернулися до військового керівництва»](#)). Такі звернення також не допомагають порозумінню між військовим керівництвом та волонтерами, інформація до яких надходить від військовослужбовців з переднього краю, які є основними споживачами тих ж турнікетів. І кожен розумний боєць знає ціну неякісному турнікету. До того ж, навіть народні депутати не довіряють інформації, яку надає військове керівництво. Наприклад, Інна Совсун [стосовно забезпечення військових турнікетами](#).

Позитив цього шляху лише один - можливість отримання великої партії коштовних речей.

Негативу набагато більше. Це:

- відсутня гарантія того, що зазначений рапорт буде враховано (причинами такого стану справ є або особисті взаємовідносини між командиром та підлеглим,

або різне бачення командира частини та підлеглого командира на потреби підрозділу);

- довгий шлях від початку проходження паперів до отримання необхідного (від декількох місяців до пів року або більше);

- багато бюрократичних перепон з погодженнями (оперативні командування, обласні військові адміністрації тощо);

- невміння або дуже повільна закупівля військовими частинами необхідного майна при отриманні військовими частинами саме коштів (бо це не їх основна функція).

Додатково про це дивися розділ 3.

2.2. Шлях 2 - Напівофіційний шлях.

До цього варіанту долучаються командири підрозділів (не плутати з командирами частин) та окремі військовослужбовці.

Полягає у неформальному зверненні до тих, хто сьогодні фактично виконує роботу волонтера, попри те, чи оформлена людина офіційно волонтером чи ні.

Фактично це є озвученням проблем військових відповідним цивільним особам з подальшим пошуком зазначеними цивільними особами коштів на закупівлю необхідного.

Позитиви для військовослужбовців цього шляху:

- швидкість, з якою отримується замовлене;

- великий асортимент необхідного, чого держава для військових або взагалі не закуповує через відсутність нормативів, або закуповує та видає в обмеженій кількості;

- часто відсутня необхідність ставити отримане на баланс (про це докладніше у пункті 3.1.).

Проблематика цього шляху:

- слабка фінансова можливість дрібних волонтерських центрів та окремих волонтерів;

- слабка фінансова звітність зазначених волонтерських організацій або волонтерів, проблема в отриманні первинних документів;

- фінансова виснаженість благодійників порівняно з початком 2022 року.

2.3. Шлях 3 - Купувати за власні кошти

Є крайнім проявом шляху 2, відмінністю якого є використання коштів не цивільних осіб, а коштів самих військовослужбовців підрозділів, які знаходяться на передовій.

На сьогодні для військовослужбовців це найбільш швидкий метод підтримки стану своєї боєготовності.

Фактично це є перекладання державою частки тягарю спорядження та утримання військовослужбовців з себе на самих військовослужбовців. І військовослужбовці державою ставляться перед вибором – або за власні кошти збільшити свої шанси на виживання на полі бою, або чекати, поки держава почне щось робити, додатково ризикуючи власним життям.

Докладно з цим можна ознайомитися у наступних нещодавніх матеріалах:

[«Простіше купити за свої. Як ротні каси компенсують прогалини армійської логістики»](#) Інни Гадзинської від 14.08.2024 р.

[««Ротні каси»: на що скидаються військові»](#) – інтерв'ю Інни Гадзинської «Громадському радію» від 15.08.2024 р.

[«Вони по 100 тисяч бойових отримують, а я маю їм на дрони скидатися? Нехай за свої купують»](#) Майї Орел від 24.09.2024 р.

Є одним з найбільших демотивуючих факторів військовослужбовців та одним із найяскравіших свідчень щодо нехтуванням державою проблем із забезпеченням військовослужбовців. Частково є наслідком нерозпорядності тилових підрозділів.

3. Проблематика обліку майна, яке використовується Силами оборони України. Ідеальний варіант такого обліку.

3.1. Теоретична частина.

Згідно зі статтею 1 Закону України [«Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»](#):

– бухгалтерський облік - процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам **для прийняття рішень**;

– внутрішньогосподарський (управлінський) облік - система збору, обробки та підготовки інформації про діяльність підприємства для внутрішніх користувачів у процесі управління підприємством

Фактично, метою будь-якого обліку є не самоціль самого обліку, а надання інформації для прийняття рішень.

Стосовно обліку забезпечення військових з усіх джерел, то така система при налагодженій системі обліку, надала б матеріал для відповідних структур Міністерства оборони для складання оновлених нормативів забезпечення з усіх видів довольства, спорядження та необхідних запасів, у тому числі покращення системи побуту на передових позиціях.

При цьому однією із складових запорок такого стану справ є реальна турбота командира щодо забезпечення особового складу усім необхідним. Але і з цим є проблема. Так, з висловлювань секретаря Комітету Верховної Ради з питань нацбезпеки, оборони та розвідки Романа Костенко, «командири, особливо командири-боягузи» не хочуть доповідати про справжню ситуацію, щоб здаватись кращими, ніж вони є, а також бояться реакції старших командирів. І якщо на сьогодні є непоодинокі випадки невірного інформування щодо стану справ на лінії зіткнення, то чи є гарантія того, що такі «командири» докладають про реальній стан забезпечення підлеглих військовослужбовців (докладніше <https://nv.ua/ukr/ukraine/events/kostenko-pidtverdiv-shcho-komandiri-zsu-chasto-boyatsya-prinositi-pogani-novini-novini-ukrajini-50463094.html>)?

До цього ж деякі армійські бюрократи вважають, що їх головним завданням на своїй посаді є редагування та повернення рапортів тим, хто їх подав. Додатково дивись матеріал «Української правди» «Хтось бюрократії» (<https://www.pravda.com.ua/columns/2024/11/25/7486174/>). А це напряму впливає на боєздатність підрозділів, не кажучи про зайво витрачений час та нерви командирів підрозділів.

3.2. Реалії сьогодення. Щодо списання майна

На початку повномасштабного вторгнення, військовослужбовців Сил оборони України іронічно називали себе «бійцями УПА», розшифровуючи це як «Українська ПАПЕРОВА армія» – через те, що списання будь-якого військового майна потребувало великої кількості паперів та підписів.

Протягом 2022-2024 року в цьому напрямку зроблено чимало. Особливо слід відмітити Закон України «[Про внесення змін до статті 4 Закону України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України" щодо спрощення процедури списання військового майна](#)», який надає право списання командиром частини своїм наказом списувати закріплене за військовою частиною майно незалежно від номенклатури служб забезпечення (крім зброї) вартістю за одиницю військового майна або за одним актом до 100 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян без затверджень та погоджень з посадовими особами вищих рівнів, з відповідним внесенням змін до Постанови КМУ від 4 серпня 2000 р.

№ 1225 [«Про затвердження Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах»](#).

Наприкінці 2023 року з'являється Наказ Міністерства оборони України від 04.12.2023 р. № 720 [«Про затвердження Змін до Порядку постачання медичного майна Збройним Силам України в мирний час та Змін до Порядку списання військового майна у Збройних Силах України та Державній спеціальній службі транспорту»](#).

29 жовтня 2024 року проголосовано у І-му читанні законопроект 12067 від 24.09.2024 [«Проект Закону про внесення змін до статті 4 Закону України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України" щодо особливої процедури списання військового майна»](#). Як зазначено у пояснювальній записці:

З початком повномасштабної війни сили безпеки і оборони, виконуючи свої обов'язки, розпочали виконання завдань по захисту нашої територіально цілісності та суверенітету, які полягають в участі у інтенсивних бойових діях та забезпеченні учасників бойових дій всім необхідними майном та засобами для надання відсічі ворогу. Такі інтенсивні бойові дії, що розпочалися з 24.02.2022 і тривають по сьогодні супроводжуються використанням у великих кількостях військового майна що паралельно відбувається з постійними процедурами його обліку та списання.

Верховна Рада України неодноразово поверталась до цього питання та вдосконалювала відповідне законодавство, проте проблеми із застосуванням існуючих норм залишаються. Особливо гостро стоїть питання про те, що у великих кількостях використовуються безпілотні системи та засоби РЕБ, які втрачаються у бою. **Велика кількість уже втрачених та знищених внаслідок бойових дій БПЛА та засобів РЕБ залишається на обліку та створює надлишкове бюрократичне навантаження на відповідальних осіб Сил Оборони України. Фактично використані у бойових діях від початку повномасштабного вторгнення засоби продовжують своє життя у документах та паперах.**

Але на сьогодні своє «паперове життя» мають не лише безпілотні системи та засоби РЕБ. Велика кількість іншого військового майна, яка фактично втрачена при веденні бойових дій, на сьогодні продовжує жити своїм «паперовим життям» в усіляких звітах.

Це все потребує негайного вирішення, у тому числі проведення комплексного аудиту по усіх частинах щодо відповідальності облікованого майна наявному. При цьому метою зазначеної перевірки повинно бути встановлення самого факту наявності або відсутності майна, яке є «на папері», з подальшим списанням майна, якщо воно втрачено у ході бойових дій, а не пошук винних.

3.3. Реалії сьогодення. Щодо причин непостановки майна (робіт, послуг) на облік та наслідки такого стану справ

З інформації, яка усно надається самими військовими та волонтерами, та не фіксується в жодних звітних документах, випливає наступне:

1. Деякі командири частини та підрозділів відмовляються від волонтерської допомоги, якщо її необхідно ставити на облік. Головна проблема - важкий шлях списання.

2. Окремо слід зазначити, що є випадки, коли необхідне майно, яке зайшло офіційним шляхом (дивись розділ 2.1.) попадає у частину, то не завжди швидко воно потрапляє саме у бойові підрозділи, а починає «блукати» десь по складах.

Додатково зазначимо.

3. На сьогодні велика кількість товарів повсякденного обіходу надходить військовослужбовцям на бойові позиції, такі як окопні свічки, маскувальні сітки, повербанки, акумулятори, зарядні станції тощо та багато іншого, використовується за призначенням та/або втрачається при введенні бойових дій **і як крайній випадок - залишається напризволяще через обставини**, але жодним чином не відображається в облікових документах як такі, які є у використанні. Це дозволяє чиновникам з Міністерства оборони та представникам тилових відомств на сьогодні чесно розповісти про те, що вони офіційно не володіють зазначеною інформацією і, відповідно, не можуть її почати вирішувати, бо по документах це не проходить. При цьому ніхто не ставив офіційне питання – чого так сталося?

4. Розглянемо зазначений у пункті 3 крайній випадок залишення майна на прикладі маскувальної сітки. Ці маскувальні сітки цивільні особи почали плести для військових, починаючи з 2014 року. Після 24 лютого 2022 року неофіційні поставки таких сіток у Сили оборони України збільшилися багаторазово. Але війська постійно відчувають їх дефіцит.

Причина банальна. При знаходженні на бойових позиціях військові зазначеними сітками часто маскують техніку. І в залежності від ситуації – термінова передислокація за командою командирів, виявлення місця дислокації противником – змушені терміново покинути позицію. І не завжди є можливість зняти, скласти та закріпити на техніці цю маскувальну сітку. Особливо коли стоянка такої техніки розкрита ворогом і швидкість передислокації дорівнюється збереженню самої техніки та життя людей.

Але водночас військові Статути зобов'язують військовослужбовців «берегти державне майно» (наприклад, дивись пункт 11 Статуту внутрішньої служби Збройних сил України).

Фактично це ставить військовослужбовця перед дилемою - або повністю виконувати норми Статуту, або зайвий раз не ризикувати власним життям, здоров'ям та технікою заради допоміжних матеріалів.

До того ж [Порядок списання військового майна у Збройних Силах України та Державній спеціальній службі транспорту](#) встановлює (дивись розділ V), що акт списання, затверджений командиром частини, разом з поясненнями, вимагає погодження відповідних посадових осіб.

І далеко не факт, що оцінка обстановки на полі бою військовослужбовцями буде адекватно сприйнята у тиші кабінетів. А це додаткова паперова робота для військовослужбовців.

Тому більшість військовослужбовців, з подякою приймаючи від волонтерів зазначені маскувальні сітки, не поспішає ставити їх на облік, щоб не мати в подальшому проблем із списанням зазначених маскувальних сіток.

Однією із причин, чому така система сьогодні не вводиться, є те, що якщо зазначеною інформацією Міністерство оборони офіційно не володіє, то це дає її представникам повне право чесно казати, що такої проблеми не існує, бо в документах вона не відображена.

3.4. Ідеальний варіант

Має бути різний підхід для забезпечення підрозділів, що виїжджають на бойові завдання і для підрозділів, які знаходяться у пунктах постійної дислокації та тилових частин.

1. Пріоритетом на виїзді має бути виконання бойових завдань і збереження життя кожного бійця, а не збереження майна.

2. На бойові виїзді підрозділи мають бути забезпечені всім необхідним і думати про виконання завдань а не про відповідальність за втрату майна.

3. По закінченні бойового виїзду втрачене майно має бути поновлено до повного комплекту. При цьому усі причини (крім прямої крадіжки) повинні бути прийняті як такі, які не потребують доказування (доведення).

4. В умовах війни особисті речі (одяг, білизна, шкарпетки тощо) часто не мають можливості бути випрані і відремонтовані через відсутність води і відповідних умов. Також інші речі можуть виходити з ладу через неідеальні умови їх експлуатації та залишатися на полі бою, коли доводиться рятувати життя своє чи поранених побратимів. Все це повинно автоматично зараховуватися у втрати.

4. Позиція державних органів та органів місцевого самоврядування щодо фінансової підтримки Сил оборони України з місцевих бюджетів

Позицію державних органів та органів місцевого самоврядування характеризує матеріал видання «Децентралізація» [«Підтримка громадами Збройних сил України. Які закони потрібні на вчора? Головне з діалогу з громадами «Децентралізація на зв'язку»»](#) від 21.03.2024 року.

Зазначимо перелік учасників – представники Міноборони, Мінфіну, Державної казначейської служби України, Державної аудиторської служби України, Офісу Конгресу місцевих та регіональних влад при Президенті України, Всеукраїнської Асоціації ОТГ, Асоціації міст України, народні депутати України, голови територіальних громад, військовослужбовці Збройних сил України, Національної гвардії України. До обговорення онлайн приєдналися близько 400 представників органів місцевого самоврядування.

Фактично, враховуючи зазначений перелік, цей захід відображає позицію і думки усіх державних органів та органів місцевого самоврядування, які задіяні як у процесі забезпечення військовослужбовців усім необхідним, так і контролем за цим процесом.

Аналізуючи виступи осіб, які зазначені у матеріалі, можна дійти наступних висновків:

1. Усі розуміють необхідність підтримки Сил оборони України з місцевих бюджетів.

2. На сьогодні є багато законодавчих перепон щодо прямого фінансування потреб Сил оборони України, бо законодавство, яке добре працювало у мирний час, не завжди підходить для воєнного часу.

3. Органи місцевого самоврядування обмежені у виборі шляхів допомоги. «Сьогодні територіальні громади України мають три законодавчо затверджені способи надання допомоги військовим підрозділам. Перший – забезпечення добровольчих формувань територіальних громад (ДФТГ) харчуванням, медикаментами, обмундируванням, але не технікою і не зброєю. Другий – перерахунок коштів до державного бюджету або ж конкретній військовій частині у вигляді субвенції. І третій – купівля військових облігацій.

Однак жоден із цих способів не дозволяє громаді оперативно за кошти місцевого бюджету задовольнити запит військової частини і придбати, до прикладу, індивідуальну систему РЕБ чи іншу техніку».

4. На сьогодні ті керівники органів місцевого самоврядування, які проводять закупівлю та передачу **майна** Збройним силам, мають шанс отримати запити від правоохоронних органів – «ти мав на це право?».

5. Невміння військових частин розпоряджатися наявними коштами. Так, «Ми проводимо аудит одного з міст-мільйонників. У вигляді субвенцій для військових формувань протягом 2023 року місто виділило майже 850 мільйонів гривень. Проте станом на 1 січня 2024 року використано лише 38%, тобто 342 мільйони. А пів мільярда гривень – не використані», – розповіла Надія Пустова».

6. Зловживання коштами, які направлені на фінансування потреб Сил оборони України. «При проведенні контрольних заходів Державною аудиторською службою України встановлено, що закуповувалися елітні автомобілі без відповідної потреби, і передавалися незрозумілим організаціям. Звернення військового формування чи ТЦК також немає». На превеликий жаль, не зазначено, хто саме зловживав - орган місцевого самоврядування чи військова частина.

Фактично цей захід був обміном думками, виявив велике коло проблем, але не привів до напрацювань конкретних рішень виконавчими органами влади щодо покращення ситуації в частині прямого фінансування потреб Сил оборони України з місцевих бюджетів.

Також невідомо те, хто саме буде координувати та які принципи виділення та використання коштів з місцевих бюджетів були запропоновані.

5. Вимоги Бюджетного кодексу та зміни до нього

5.1. Норми Бюджетного кодексу України до повномасштабного вторгнення

Розділ IV Бюджетного кодексу України (надалі – БКУ) «Міжбюджетні відносини» регламентує відносини між бюджетами. Складається з глав 13,14,16. Звернемо увагу на наступне:

Розподіл видатків між рівнями бюджетів регламентується Главою 13 БКУ, яка складається зі статей 81-86.

Згідно частини 1 статті 83 БКУ, видатки на забезпечення конституційного ладу, державної цілісності та суверенітету, незалежного судочинства, а також інші передбачені цим Кодексом видатки, які не можуть бути передані на виконання Автономній Республіці Крим та місцевому самоврядуванню здійснюються виключно за рахунок Державного бюджету України.

Частиною 2 статті 85 БКУ, крім іншого, встановлено пряму заборону планування та здійснення видатків, не віднесених до видатків місцевих бюджетів.

Розмежування видів видатків регламентується Главою 14 БКУ, яка окремо зазначає видатки за рахунок Державного бюджету (стаття 87), видатки за рахунок бюджетів сільських, селищних, міських територіальних громад (стаття 89), видатки за рахунок бюджету Автономної республіки Крим та обласних бюджетів

(стаття 90). Також статтею 91 встановлено видатки, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів.

Усі кошти, які надавалися з місцевого бюджету державному бюджету за кодом програмної класифікації 9800 «Субвенція з місцевого бюджету державному бюджету на виконання програм соціально-економічного розвитку регіонів», передбачалися для залучення бюджетних установ, які фінансуються з державного бюджету на виконання місцевих програм розвитку.

Перед початком повномасштабного вторгнення місцеві бюджети згідно пункту 17 частини 1 статті 91 БКУ мали право проводити видатки лише за напрямом «заходи та роботи з територіальної оборони та мобілізаційної підготовки місцевого значення». Ця норма діє з 01.01.2019 року.

5.2. Зміни норм Бюджетного кодексу України після повномасштабного вторгнення

Після повномасштабного вторгнення в БКУ в частині фінансування Сил оборони України вносяться наступні зміни:

1. Законом України [«Про внесення змін до розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України щодо посилення гнучкості місцевих бюджетів та підвищення оперативності прийняття рішень»](#) від 9 липня 2022 року № 2390-IX, крім іншого, доповнює розділ VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України пунктом 22-5, яким, крім іншого, дозволяється:

Установити, що у період дії воєнного стану та з метою відсічі збройної агресії Російської Федерації проти України, забезпечення національної безпеки, заходів територіальної оборони, підтримки місцевої інфраструктури, соціального захисту населення органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, військово-цивільні адміністрації або військові адміністрації (у разі їх утворення) можуть приймати рішення про:

здійснення, як виняток з положень частини другої статті 85 цього Кодексу, видатків, не віднесених до відповідних місцевих бюджетів цим Кодексом, і видатків на утримання бюджетних установ одночасно з різних бюджетів. **Такі видатки здійснюються шляхом надання міжбюджетного трансферту з відповідного місцевого бюджету.**

Фактично мова йдеться про передачу з місцевих бюджетів військовим частинам грошових коштів на їх рахунки. Як використовувалися зазначені кошти – дивись розділ 4.

Додатково зазначимо, що поява зазначеної норми - не цілеспрямована державна політика, бо при поданні зазначеного законопроекту Кабінетом Міністрів України зазначена норма була викладена в іншій редакції, яка

регламентувала лише передачу коштів із спеціального фонду місцевого бюджету до загального фонду відповідного місцевого бюджету. Додатково дивись [картку законопроекту](#) та правку №1 Порівняльної таблиці до проекту Закону України до II читання.

2. Законом України «[Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо відновлення середньострокового бюджетного планування на місцевому рівні та приведення окремих його положень у відповідність із законами України](#)» від 18 вересня 2024 року № 3979-IX, крім іншого, внесено зміни до абзацу 2 пункту 22-5 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України, згідно з яким крім надання міжбюджетних трансфертів, місцеві бюджети отримали право придбання товарів (робіт, послуг) для подальшої передачі бюджетним установам, які утримуються з інших бюджетів.

Додатково зазначимо, що зазначені зміни - не цілеспрямована державна політика, бо при поданні зазначеного законопроекту Кабінетом Міністрів України вказана норма була взагалі відсутня. Додатково дивись [картку законопроекту](#) та правку №131 Порівняльної таблиці до проекту Закону України до II читання. Як обґрунтування, зазначалося – «дозволить органам місцевого самоврядування в рамках виконання місцевих програм придбавати матеріальні засоби для подальшої передачі на потреби сектору безпеки і оборони тощо».

6. Аналіз деяких напрямів витрачання коштів місцевих бюджетів та залишків коштів місцевих бюджетів на кінець року

На сьогодні БКУ надає лише право місцевим бюджетам фінансувати Сили оборони України. Це пов'язано з принципами бюджетної системи, зазначеними у статті 7 БКУ і конкретно - з принципом самостійності, згідно з яким, у тому числі, місцеві ради мають право визначати напрями використання бюджетних коштів відповідно до законодавства України. Але таке право в умовах воєнного стану приводить до того, що місцеві бюджети не завжди мають пріоритетом допомогу Силам оборони України. При цьому країною ширяться небезпідставні чутки про те, що багато місцевих рад більше вкладають коштів у благоустрій своїх населених пунктів, ніж направляють коштів на фінансування потреб Сил оборони України. Але крім видатків на благоустрій, у місцевих бюджетів є ще чимало видатків, необхідність яких важко обґрунтувати в умовах воєнного стану.

6.1. Аналіз деяких напрямів витрат місцевих бюджетів

Аналіз проводився на підставі інформації, оприлюдненої на Державному веб-порталі бюджету для громадян (<https://openbudget.gov.ua/>).

Аналіз проводився по 2021-2023 роках за січень-грудень та за наявною інформацією за період січень-вересень 2024 року по наступними кодами типової програмної класифікації видатків місцевих бюджетів:

- 6030 – «Організація благоустрою населених пунктів»
- 8240 – «Заходи та роботи з територіальної оборони»
- 9800 – «Субвенція з місцевого бюджету державному бюджету на виконання програм соціально-економічного розвитку регіонів».

Співвідношення є відсотком, який розрахований за формулою « $6030/(8240+9800)$ »

У зазначеній таблиці не відображена субвенція за кодом 9820 «Субвенція з місцевого бюджету державному бюджету на перерахування коштів в умовах воєнного стану або для здійснення згідно із законом заходів загальної мобілізації та з метою відсічі збройної агресії Російської Федерації проти України та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності» через те, що у 2022 році видатки склали майже 8,0 млн. грн., у 2023 - 1 390,8 млн. грн., а за 9 місяців 2024 видатки зменшилися до 30,0 млн. грн., з річним планом (станом на 1 жовтня 2024 року) 35,1 млн. грн. Тобто, у довгостроковій перспективі вона зійшла нанівець, що додатково свідчить про небажання місцевих рад витратити кошти на сектор оборони.

Також відмітимо, що у 2022 році видатки на потребу тероборони фінансувалися на підставі статті 24 БКУ за рахунок резервного фонду відповідних місцевих бюджетів (код 8775 «Інші заходи за рахунок коштів резервного фонду місцевого бюджету») як такі, які неможливо було передбачити при складанні проєкту відповідного місцевого бюджету. У зв'язку з тим, що за цим кодом відображається багато напрямів видатків за рахунок резервного фонду і неможливо відділити один напрям від іншого, зазначені показники у таблицю не вносилися.

Зазначені показники занесли у відповідну таблицю в розрізі зведених бюджетів областей (дивись додаток 2).

Як можна побачити з таблиці, у прийнятому за базовий 2021 році на благоустрій витрачено майже 22 млрд. грн. Трохи більше 2 млрд. грн. йде до бюджетних установ, які виконують окремі завдання місцевих програм. Це в

основному - поліція, прикордонники, підрозділи державної служби з надзвичайних ситуацій тощо. Також є невеличкі фрагментарні вкраплення видатків на заходи з територіальної оборони.

У 2022 році спостерігається невеличке зниження видатків на благоустрій при одночасному збільшенні витрат як на тероборону (8240) так і на допомогу Силам оборони України (9800).

У 2023 році спостерігається значне, у 1,5 рази, збільшення видатків на благоустрій. Це пов'язано з тим, що обмеження видатків, особливо у 2022 році, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 9 червня 2021 р. № 590 «[Про затвердження Порядку виконання повноважень Державною казначейською службою в особливому режимі в умовах воєнного стану](#)», згідно з якою, відповідно до пункту 19 Порядку, встановлена черговість здійснення платежів за дорученнями клієнтів з урахуванням ресурсної забезпеченості єдиного казначейського рахунка у відповідній черговості, що призвело у 2022 році до збільшення невикористаних залишків минулих періодів. Одночасно з цим збільшуються видатки як на тероборону, так і на допомогу через видатки за кодом 9800. Фактично у 2023 році видатки лише на благоустрій складають більше 90% сукупних видатків місцевих бюджетів на сектор оборони.

У 2024 тенденція трохи змінюється, але річні планові видатки лише на благоустрій (станом на 1 жовтня) складають 87,5 % порівняно з запланованими видатками на сектор оборони.

Слід додати, що показник по зведеному бюджету області наводиться лише з метою розуміння ситуації. Але в середині громад навіть однієї області коливання в частині виділення коштів на фінансування Сил оборони України дуже значні. Так, нещодавно «Львівський портал» опублікував матеріал «[ТОП найскупіших громад Львівщини, які не скеровують гроші на оборону](#)». Там аналізуються оприлюднені Львівською ОВА показники витрат місцевих бюджетів на сектор «безпеки і оборони». Згідно із зазначеним матеріалом, найбільше своїх видатків у цей напрям направила Сокільницька ОТГ – більше 37% бюджету без урахування трансфертів; найменше – Підкамінська ОТГ, взагалі нічого, жодної гривні.

6.2. Залишки на рахунках місцевих бюджетів на кінець року

На сьогодні більшість місцевих рад волає про те, що в їхньому місцевому бюджеті «нема грошей». І якщо для окремих місцевих бюджетів це є правдою, то про більшість місцевих бюджетів такого сказати не можна. Просто цим місцеві чиновники прикривають своє небажання витратити кошти на те, що не принесе користі їм особисто. В розрізі зведених бюджетів областей маємо наступні

показники залишків коштів на рахунках місцевих бюджетів на кінець року, без урахування залишків на рахунках бюджетних установ на підставі даних ДКСУ (додаток 3).

Щоб зрозуміти значення цих сум, порівняємо залишки власних коштів з видатками місцевих бюджетів за кодом 900202 «Усього видатків з трансфертами, що передаються до державного бюджету» за даними ДКСУ на кінець відповідного року:

Рік	Залишки власних коштів	Всього видатків	Показник, відсотків
2021	39 650 576 683,08	569 470 425 716,30	7,0%
2022	98 947 448 874,97	484 390 687 068,06	20,4%
2023	95 337 196 268,93	646 852 163 670,95	14,7%

Як можна побачити, залишки власних коштів складають чималий відсоток від витрат відповідного бюджетного періоду, але місцеві ради не поспішають направляти ці кошти на потреби сектору безпеки, а притримують їх, у кращому випадку направляючи вільні кошти на розвиток відповідної громади, а для обласних бюджетів - відповідних територіальних громад.

7. Ідеальний варіант поєднання зусиль волонтерів та органів місцевого самоврядування залучення місцевих бюджетів для покриття нагальних потреб Сил оборони України

На сьогодні тією силою, яка офіційно/напівофіційно/неофіційно, але забезпечує підрозділи Сил оборони України, є волонтерський рух.

Цей волонтерський рух поєднує в собі як повне знання проблем в незабезпеченні відповідних підрозділів, так і має напрацьовані шляхи отримання необхідних матеріалів та пристроїв, якими і забезпечує відповідні підрозділи Сил оборони України. Негативним моментом в діяльності волонтерського руху є те, що вони не мають власних коштів і збирають донати (благодійні внески) як з фізичних, так і з юридичних осіб. Але наприкінці 3 року повномасштабного вторгнення зазначені джерела надходжень не покривають усіх запитів Сил оборони України. Зазначені фінансові ресурси є на рівні місцевих бюджетів.

7.1. Зміни, які необхідно впровадити на рівні місцевих бюджетів

1. Створити в рамках кожного відповідного місцевого бюджету Фонд, кошти якого йдуть на фінансування запитів СОУ.

2. Зазначені кошти Фонду обліковуються на окремому кодї програмної класифікації видатків МБ (якій станом на сьогодні відсутній).

3. Кошти Фонду формуються за рахунок не менше 50% неперіоритетних видатків відповідного місцевого бюджету, розрахованого на підставі касових видатків за 2024 рік з відповідним збільшенням на рівень інфляції.

3.1. До пріоритетних видатків відносяться видатки на: державне управління, освіту, охорону здоров'я, соціальний захист та соціальне забезпечення, підготовки до проходження зимового періоду, забезпечення критичної інфраструктури громад альтернативними джерелами енергії, облаштування укриттів, допомога цивільним особам, які постраждали від рашистської агресії, залишки минулих періодів у вигляді субвенцій з інших бюджетів, виплата кредиторської заборгованості минулих років за рахунок залишків минулих періодів, захищені видатки. Сюди ж входять видатки за рахунок отриманих трансфертів та цільових благодійних коштів. Усі інші видатки вважаються неперіоритетними.

4. Кожен фонд має Наглядову Раду у кількостях: 50% - представники ОМР та її виконавчих органів; 50% - представники волонтерського руху відповідної громади. У разі, якщо в громаді відсутні представники волонтерського руху, то такими представниками є представники волонтерського руху сусідньої громади або представники волонтерської громади обласного центру/обласного рівня.

5. Засідання Наглядової Ради відбуваються за необхідністю, але не пізніше 3 днів після отримання запиту.

6. Рішення щодо виділення коштів з Фонду приймаються 2/3 голосів Наглядової Ради на підставі поданих на розгляд пропозицій.

7. Кошти Фонду використовуються на закупівлю запропонованих представниками СОУ предметів та матеріалів.

8. Звіт за витрачені кошти відбувається шляхом надання розрахункових документів на закупівлю майна та актів прийому-передачі закупленого майна військовій частиною або окремому підрозділу у складі військової частини, в залежності від того, для кого відбувалася закупівля.

7.2. Зміни, які необхідно впровадити в Силах оборони України

1. Запити до Фондів мають право надавати командири, починаючи з командира відділення лінійного підрозділу, або командирів окремого підрозділу у складі більш великого підрозділу (наприклад, командир групи БПЛА у складі роти, батальйону тощо).

2. Для оформлення Запиту достатньо вказати прізвище та посаду командира та засвідчити його власним підписом.

3. Одночасно з подачею запиту, зазначений командир подає рапорт про зазначений Запит, якій по керівній вертикалі попадає до керівника тилу відповідної частини (бригади чи окремого батальйону/дивізіону).

4. Зазначений командир, який подав Запит, має право прийняти від волонтерів/ОМР зазначені у Запиті речі, засвідчив таке прийняття власним підписом акту приймання-передачі.

5. Одночасно з отриманням від волонтерів/ОМР зазначених речей, командир підрозділу, який отримав по Запиту речі, подає відповідний рапорт до керівника тилу відповідної частини (бригади чи окремого батальйону/дивізіону) щодо постановки на облік зазначених у акті приймання-передачі речей. Складовою частиною рапорту є напрями та мотиви використання зазначеного майна.

6. Керівники служби тилу відповідних бригад чи окремих батальйонів/дивізіонів складають зведені переліки Запитів та отриманих матеріалів разом з напрямками використання майна, які подають до служби тилу Збройних Сил України.

7. Відповідний підрозділ служби тилу ЗСУ проводить аналіз необхідних речей та матеріалів, які фактично потребують підрозділи з урахуванням їх специфіки та умов районів бойових дій.

8. Проблеми, які необхідно вирішити

В рамках даної роботи неможливо надати відповіді на усі питання, які необхідно вирішити, особливо якщо вони прямо не відносяться до зазначеної проблеми. Але необхідно окреслити коло питань, яке необхідно вирішити, щоб зазначена система могла запуститися та почати функціонувати.

8.1. Відповідальний орган за зазначену державну політику

Запропонована система не є такою яка саморегулюється і, відповідно, потрібен орган, який буде визначати загальні правила. Це повинен бути один із центральних державних органів, який встановлює загальні правила функціонування зазначеної системи, але не втручається у діяльність місцевих рад.

8.2. Методи примушення місцевих рад до такої співпраці

На сьогодні держава не має можливостей прямо примусити місцеві ради направляти частину коштів своїх місцевих бюджетів. Це буде суперечити як принципам бюджетної системи, зазначеним у БКУ (а зміна принципів на сьогодні

неможлива), так і Конституції України і [Європейській хартії місцевого самоврядування](#), яка ратифікована і Україною.

Це потребує від держави як заключення відповідної угоди з органами місцевого самоврядування, так і розробки відповідних механізмів примушення місцевих бюджетів на зазначені витрати. Проблема полягає в тому, що на сьогодні відсутня державна методика розрахунку можливостей того, скільки той чи інший бюджет без втрати власної платоспроможності, може направити коштів на фінансування потреб сектору оборони.

8.3. Побудова системи обліку фінансової інформації

Запропонована ідея щодо виділення коштів та використання зазначених коштів волонтерським рухом разом з місцевими радами, потребує створення окремого підрозділу, який би акумулював би в собі як інформацію про кошти, які кожен місцевий бюджет направляє на зазначені потреби, так і інформацію про те, скільки коштів у відповідний період вже використано / заброньовано до використання.

На нашу думку, такий підрозділ може буде утворений у рамках Міністерства фінансів України. При цьому необхідно скласти регламент обміну зазначеної інформації.

8.4. Заборона будь-яких накопичувальних рахунків

На сьогодні є тенденція багатьох державних структур накопичувати на своїх рахунках фінансові кошти місцевих бюджетів, з подальшим наданням цих коштів від свого імені.

Також є практика побудови штучних перепон шляхом встановлення обов'язку погодження запитів та виділяємих з місцевих бюджетів коштів. Ця практика повинна бути припиненою. Це припинення повинно бути однією із складових державної політики (дивись пункт 8.1.)

8.5. Система зворотного зв'язку з місцевими радами

На сьогодні, навіть якщо місцеві ради виділяють кошти, то не лише громадськість, але й і депутати місцевих рад не мають інформації про те – кому, скільки і на що саме надано кошти місцевого бюджету і до яких результатів це привело.

Це приводить до необхідності зробити однією із складових державної політики систему зворотної інформації щодо інформування про результати виділення зазначених коштів з місцевих бюджетів.

Ця політика повинна бути сформована з урахуванням штатних заходів секретності, щоб з одного боку мотивувати місцеві ради виділяти кошти, а з іншого - не нашкодити бойовим підрозділам.

9. Висновок

Зазначена робота направлена на висвітлення проблем забезпечення військовослужбовців усім необхідним і направлена на побудову державної політики таким чином, щоб органи місцевого самоврядування, поєднавши свої зусилля з волонтерами, направляли частину своїх коштів, які йдуть на неперіоритетні під час війни видатки, на фінансування нагальних потреб військовослужбовців для закупівлі необхідного для Сил оборони України у найкоротший термін. Тут поєднуються фінансові можливості органів місцевого самоврядування з волонтерським досвідом як закупівлі, так і доставлення необхідного підрозділом. За попередніми розрахунками, це дозволить направляти близько 20% видатків відповідних місцевих бюджетів на забезпечення потреб Сил оборони України. Як показує досвід Львівщини, це не межа для місцевих бюджетів.

Комбінація 50/50 Наглядової Ради з необхідністю прийняття рішення 2/3 голосів є запобіжником прийняття необґрунтованих рішень.

Одночасно, молодші командири знають потреби як окремих військовослужбовців так і своїх підрозділів набагато краще командирів бригад або окремих батальйонів/дивізіонів. Це дасть можливість подавати Запити та оперативно закрити конкретні потреби як дрібних підрозділів, так і окремих військовослужбовців і відповідає вимогам статті 3 Конституції України, згідно якої людина, її життя і здоров'я визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Іншими словами, за кошти місцевих бюджетів буде додатково зберігатися життя та здоров'я військовослужбовців.

Це все, крім іншого, буде служити фактичним матеріалом для зміни нормативно-правових документів щодо забезпечення підрозділів та окремих військовослужбовців усім необхідним відповідно до умов місцевості, часу року та іншого для подальшого забезпечення усім необхідним військовослужбовців з боку держави.

Окремо необхідно поставити питання відповідальності своїм посадам посадових осіб, через нерозпорядність яких виникли зазначені проблеми.

УКРАЇНА

ОДЕСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ОДЕСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

проспект Шевченка, 4, м.Одеса, 65032, тел./факс (0482) 34-29-71, тел. 718-93-26, 718-92-47
E-mail: genotdel@od.gov.ua веб-сайт: <https://oda.od.gov.ua/> Код ЄДРПОУ 00022585

№ _____
на № _____ від _____

Представниці ініціативної групи
акції «Гроші на ЗСУ» у місті
Одесі

Костенко Ірині Олександрівні

Обласна державна (військова) адміністрація розглянула запит на отримання публічної інформації від 19 вересня 2024 року № б/н щодо надання інформації про нормативно-правовий або розпорядчий акт, згідно з яким Одеська обласна військова адміністрація погоджує виділення коштів на надання допомоги окремим частинам Сил оборони України та інформує.

З метою забезпечення координації, раціонального та ефективного придбання і виділення матеріально-технічної допомоги для захисту та оборони, з урахуванням потреб підрозділів Сил Оборони, начальником обласної військової адміністрації та командувачем ОСУВ «Одеса» видано спільний наказ від 02 лютого 2024 року № 4 «Про деякі питання ефективного та раціонального використання коштів місцевих бюджетів в умовах воєнного стану», пунктом 2 якого передбачено, що органи місцевого самоврядування Одеської області перед прийняттям рішення про виділення коштів (або фактичним виділенням коштів) погоджують з Одеською обласною військовою адміністрацією питання щодо надання цільових субвенцій за

СЕД АСКОД Одеська обласна державна адміністрація
ДОКУМЕНТ № 264-ІЗ/24/394 від 20.09.2024
Сертифікат 382367105294AF9704000000C34BC100E28FDE02
Підписувач Харлов Олександр Олександрович
Дійсний з 18.09.2024 11:18:13 по 18.09.2025 11:18:13

рахунок коштів місцевих бюджетів для потреб правоохоронних структур (органів) та військових формувань з наданням копій листів (запитів), що надійшли безпосередньо до органів місцевого самоврядування від начальників/командувачів органів управління та/або правоохоронних структур (органів).

Виконуючий обов'язки голови,
начальника

Олександр ХАРЛОВ

Ксенія Чепурна 71-89-351

СЕД АСКОД Одеська обласна державна адміністрація
ДОКУМЕНТ № 264-ІЗ/24/394 від 20.09.2024
Сертифікат 382367105294AF9704000000C34BC100E28FDE02
Підписувач Харлов Олександр Олександрович
Дійсний з 18.09.2024 11:18:13 по 18.09.2025 11:18:13

Аналіз деяких напрямів витрат місцевих бюджетів за 2021-2024 роки

у гривнях

код області	Назва	Показник	2021			2022			2023			2024 (січень-вересень)		
			план	факт	% виконання	план	факт	% виконання	план	факт	% виконання	план (річний)	факт	% виконання
2	Вінницька область	6030	690 294 347.98	674 198 579.69	97.7%	916 766 536.62	842 050 512.38	91.9%	1 412 867 330.17	1 299 292 609.36	92.0%	973 072 497.40	650 743 842.66	66.9%
		8240				95 803 875.60	87 347 031.86	91.2%	124 397 680.81	56 552 960.36	45.5%	603 202 361.00	357 024 488.10	59.2%
		9800	58 174 457.00	56 675 706.71	97.4%	202 393 694.63	191 593 954.61	94.7%	665 607 709.58	650 382 174.77	97.7%	673 365 650.82	614 804 223.26	91.3%
		співвідношення	1186.6%	1189.6%		307.4%	301.9%		178.8%	183.8%		76.2%	67.0%	
3	Волинська область	6030	347 315 503.56	323 679 594.12	93.2%	379 001 296.83	323 510 305.96	85.4%	575 925 140.30	472 572 309.19	82.1%	459 287 803.69	301 497 492.34	65.6%
		8240	119 173.00	118 877.76	99.8%	112 896 940.93	85 639 968.35	75.9%	424 025 833.11	307 202 738.54	72.4%	669 629 403.06	517 967 034.89	77.4%
		9800	25 810 549.43	24 822 975.80	96.2%	363 204 745.95	331 285 767.32	91.2%	858 604 772.31	715 456 289.32	83.3%	481 926 158.56	435 966 137.25	90.5%
		співвідношення	1339.4%	1297.7%		79.6%	77.6%		44.9%	46.2%		39.9%	31.6%	
4	Дніпропетровська область	6030	3 136 613 300.26	3 089 369 990.71	98.5%	2 768 642 197.56	2 540 899 993.37	91.8%	5 157 103 616.17	5 011 309 304.75	97.2%	5 848 706 597.72	3 793 764 754.13	64.9%
		8240				1 448 667 345.43	1 278 565 008.57	88.3%	2 039 415 595.58	1 920 728 583.34	94.2%	1 571 873 061.83	1 011 063 146.89	64.3%
		9800	196 219 764.46	174 871 720.15	89.1%	770 514 394.61	726 186 858.20	94.2%	2 248 905 640.26	2 082 384 161.32	92.6%	2 131 788 253.00	1 731 194 810.57	81.2%
		співвідношення	1598.5%	1766.6%		124.8%	126.7%		120.3%	125.2%		157.9%	138.3%	
5	Донецька область	6030	864 955 996.90	884 133 521.14	102.2%	961 288 873.50	473 364 248.72	49.2%	807 826 174.61	688 705 965.29	85.3%	601 529 564.90	360 599 987.71	59.9%
		8240	1 136 334.00	1 116 850.00	98.3%	161 629 172.47	140 308 289.43	86.8%	43 875 013.13	38 916 508.17	88.7%	437 534 452.70	230 247 656.08	52.6%
		9800	465 530 417.78	460 454 868.48	98.9%	449 661 539.60	380 307 021.29	84.6%	1 500 342 916.67	1 444 156 115.07	96.3%	1 845 410 312.58	1 560 856 514.54	84.6%
		співвідношення	185.3%	191.5%		157.3%	90.9%		52.3%	46.4%		26.3%	20.1%	
6	Житомирська область	6030	402 062 976.36	386 274 720.82	96.1%	440 556 440.32	346 601 880.42	78.7%	717 879 622.24	647 055 723.01	90.1%	575 490 199.76	370 924 443.29	64.5%
		8240				289 479 375.48	190 769 152.57	65.9%	1 035 954 497.39	727 304 484.79	70.2%	630 447 220.00	378 292 277.06	60.0%
		9800	53 713 357.05	51 778 639.22	96.4%	341 404 901.00	328 310 294.58	96.2%	1 209 973 719.11	1 130 276 255.49	93.4%	684 446 000.81	546 455 465.32	79.8%
		співвідношення	748.5%	746.0%		69.8%	66.8%		32.0%	34.8%		43.8%	40.1%	
7	Закарпатська область	6030	414 510 941.32	372 335 446.98	89.8%	463 545 128.96	408 145 845.42	88.0%	678 707 491.09	628 909 893.18	92.7%	593 576 454.67	373 464 014.04	62.9%
		8240				143 652 956.16	116 148 554.55	80.9%	94 504 478.59	78 648 261.80	83.2%	60 541 613.07	25 776 753.96	42.6%
		9800	61 923 554.54	57 330 684.12	92.6%	847 790 388.59	825 398 601.67	97.4%	1 055 868 276.00	1 009 230 505.69	95.6%	516 450 626.91	454 955 553.43	88.1%
		співвідношення	669.4%	649.5%		46.8%	43.3%		59.0%	57.8%		102.9%	77.7%	
8	Запорізька область	6030	834 783 477.99	811 378 338.76	97.2%	790 325 830.00	460 119 129.15	58.2%	803 136 712.00	651 486 421.07	81.1%	493 340 313.00	297 784 492.99	60.4%
		8240	206 000.00	201 000.00	97.6%	124 946 287.00	86 237 097.98	69.0%	268 937 202.00	138 843 277.47	51.6%	2 773 943 089.00	1 501 229 993.78	54.1%
		9800	132 472 770.00	125 137 904.75	94.5%	283 597 990.00	237 171 152.25	83.6%	915 164 328.62	793 713 123.52	86.7%	440 410 456.11	322 936 646.66	73.3%
		співвідношення	629.2%	647.3%		193.4%	142.3%		67.8%	69.9%		15.3%	16.3%	
9	Івано-Франківська область	6030	681 458 917.79	619 718 106.48	90.9%	953 110 105.74	829 921 077.18	87.1%	1 637 168 627.66	1 468 817 709.88	89.7%	1 181 711 853.76	681 270 577.27	57.7%
		8240				69 140 684.44	58 134 718.46	84.1%	153 401 333.48	142 650 801.49	93.0%	382 410 757.96	222 819 829.15	58.3%
		9800	36 039 271.14	35 398 206.88	98.2%	106 242 915.00	95 964 772.21	90.3%	315 742 551.60	306 812 434.67	97.2%	155 217 845.00	113 452 062.00	73.1%
		співвідношення	1890.9%	1750.7%		543.4%	538.6%		349.0%	326.8%		219.8%	202.6%	
10	Київська область	6030	1 745 650 150.73	1 601 695 013.30	91.8%	1 705 881 438.74	1 549 827 164.23	90.9%	2 343 556 954.48	2 165 751 664.65	92.4%	2 373 699 437.57	1 488 567 102.06	62.7%
		8240	1 547 872.50	754 541.89	48.7%	602 476 867.07	517 161 517.72	85.8%	706 599 124.87	528 814 905.41	74.8%	1 355 596 022.92	717 374 966.38	52.9%
		9800	123 670 024.23	118 313 048.19	95.7%	364 458 826.62	315 529 094.48	86.6%	1 533 186 558.77	1 428 022 403.06	93.1%	1 663 766 660.50	1 453 129 665.05	87.3%
		співвідношення	1394.1%	1345.2%		176.4%	186.1%		104.6%	110.7%		78.6%	68.6%	
11	Кіровоградська область	6030	355 627 019.05	346 848 281.14	97.5%	385 175 180.27	347 716 761.41	90.3%	549 032 075.95	516 776 382.36	94.1%	511 741 393.18	349 316 929.57	68.3%
		8240				28 429 388.79	26 438 354.70	93.0%	82 764 155.76	69 439 422.36	83.9%	66 888 608.34	32 790 556.73	49.0%
		9800	30 969 247.00	28 062 082.13	90.6%	78 421 836.00	70 999 101.77	90.5%	383 551 295.44	312 465 612.53	81.5%	291 206 520.00	187 431 522.92	64.4%
		співвідношення	1148.3%	1236.0%		360.5%	356.9%		117.7%	135.3%		142.9%	158.6%	
12	Луганська область	6030	211 149 824.00	194 846 936.84	92.3%	206 280 585.00	55 597 112.99	27.0%	77 661 460.00	3 993 628.57	5.1%	8 666 149.00	965 625.19	11.1%
		8240				555 000.00	239 400.00	43.1%						
		9800	109 794 382.00	108 976 521.94	99.3%	206 860 576.00	193 214 096.52	93.4%	269 992 090.00	206 946 662.28	76.6%	468 417 526.00	466 579 424.13	99.6%
		співвідношення	192.3%	178.8%		99.5%	28.7%		28.8%	1.9%		1.9%	0.2%	
13	Львівська область	6030	1 533 666 980.21	1 527 018 656.54	99.6%	2 098 390 761.11	1 882 501 399.41	89.7%	2 629 163 012.84	2 483 957 915.92	94.5%	2 429 717 912.50	1 552 948 845.49	63.9%
		8240	100 000.00	100 000.00	100.0%	164 820 609.13	145 516 507.97	88.3%	225 022 053.20	179 237 862.72	79.7%	360 939 236.72	196 919 280.01	54.6%
		9800	199 585 647.00	189 913 475.51	95.2%	914 254 354.80	864 057 161.53	94.5%	2 389 644 184.63	2 216 604 847.79	92.8%	1 646 209 691.07	1 356 005 497.38	82.4%
		співвідношення	768.0%	803.6%		194.5%	186.5%		100.6%	103.7%		121.1%	100.0%	
14	Миколаївська область	6030	470 325 134.90	451 045 944.83	95.9%	555 235 984.50	416 544 978.02	75.0%	1 180 196 735.15	1 099 483 133.65	93.2%	734 631 921.38	493 397 681.44	67.2%
		8240	183 500.00	183 485.93	100.0%	179 752 632.72	161 683 191.47	89.9%	124 052 200.25	104 833 329.82	84.5%	59 148 314.00	42 487 034.08	71.8%
		9800	28 709 522.74	28 317 998.99	98.6%	157 660 688.13	142 644 574.58	90.5%	747 617 848.81	707 463 258.00	94.6%	706 365 456.15	650 831 847.81	92.1%
		співвідношення	1627.8%	1582.5%		164.6%	136.9%		135.4%	135.4%		96.0%	71.2%	
15	Одеська область	6030	2 115 524 559.61	1 854 864 138.50	87.7%	1 895 357 394.29	1 566 383 182.46	82.6%	2 671 529 183.38	2 386 220 708.18	89.3%	2 341 019 166.33	1 372 204 606.93	58.6%
		8240	30 000.00		0.0%	544 850 085.79	310 775 654.48	57.0%	858 062 580.71	483 954 975.38	56.4%	829 580 183.97	256 183 367.65	30.9%
		9800	114 855 736.00	107 895 800.25	93.9%	448 284 781.00	432 825 934.30	96.6%	2 004 834 067.54	1 984 980 242.84	99.0%	1 918 783 798.01	1 427 164 184.46	74.4%
		співвідношення	1841.4%	1719.1%		190.8%	210.6%		93.3%	96.6%		85.2%	81.5%	
16	Полтавська область	6030	1 139 729 899.05	939 782 309.38	82.5%	1 177 290 985.58	1 077 678 564.98	91.5%	1 314 814 502.58	1 196 095 087.94	91.0%	1 522 573 152.55	931 885 292.31	61.2%
		8240				419 249 892.64	376 031 373.03	89.7%	739 906 889.16	640 727 425.63	86.6%	419 961 869.44	267 367 872.26	63.7%
		9800	68 126 924.00	62 905 220.17	92.3%	380 172 119.72	368 103 890.11	96.8%	822 766 676.19	703 515 199.83	85.5%	574 441 530.34	508 932 306.17	88.6%
		співвідношення	1673.0%	1494.0%		147.3%	144.8%		84.1%	89.0%		153.1%	120.0%	
17	Рівненська область	6030	480 492 727.90	449 206 223.20	93.5%	670 868 277.65	594 837 184.74	88.7%	974 927 050.30	840 528 606.69	86.2%	783 028 337.57	524 453 343.19	67.0%
		8240				223 486 797.07	209 770 567.97	93.9%</						

Залишки на рахунках місцевих бюджетів в розрізі зведених бюджетів областей за 2021-2023 роки

у гривнях

Область	2021 рік			2022 рік			2023 рік		
	Разом	у т. ч.		Разом	у т. ч.		Разом	у т. ч.	
		Власні кошти	Залишки по субвенціях		Власні кошти	Залишки по субвенціях		Власні кошти	Залишки по субвенціях
Вінницька область	1 286 186 744	899 271 641	386 915 103	3 354 582 593	2 903 339 548	451 243 045	2 853 110 873	2 426 007 194	427 103 679
Волинська область	992 572 957	700 517 841	292 055 116	2 959 144 262	2 729 034 862	230 109 400	2 223 194 533	2 016 147 831	207 046 702
Дніпропетровська область	6 690 587 862	4 740 363 381	1 950 224 480	11 887 165 130	10 171 135 155	1 716 029 975	7 426 104 762	7 061 080 321	365 024 441
Донецька область	3 558 816 105	3 010 265 202	548 550 903	8 234 351 891	7 105 912 787	1 128 439 104	12 268 278 095	11 781 585 300	486 692 795
Житомирська область	1 486 836 615	860 343 070	626 493 544	4 433 807 963	4 024 292 027	409 515 937	4 050 657 008	3 273 392 281	777 264 727
Закарпатська область	1 366 712 707	816 698 262	550 014 446	2 146 833 429	1 961 320 367	185 513 062	1 619 569 795	1 459 538 306	160 031 489
Запорізька область	1 845 899 020	1 354 547 585	491 351 435	2 652 810 970	2 005 172 866	647 638 104	5 360 233 887	4 412 299 171	947 934 716
Івано-Франківська область	910 750 794	614 173 713	296 577 081	1 763 179 878	1 628 998 120	134 181 758	1 139 828 765	926 760 101	213 068 664
Київська область	4 533 509 963	3 646 255 697	887 254 266	7 867 490 815	7 310 326 588	557 164 227	8 882 022 152	8 086 588 294	795 433 858
Кіровоградська область	1 067 458 895	612 533 806	454 925 089	2 298 782 973	1 881 032 849	417 750 124	2 312 847 551	1 885 115 536	427 732 015
Луганська область	967 575 312	757 108 708	210 466 604	3 217 001 206	2 399 912 234	817 088 972	5 675 779 972	4 877 220 716	798 559 256
Львівська область	2 794 031 783	2 156 421 495	637 610 288	8 128 472 029	7 572 899 258	555 572 771	4 602 304 302	4 170 426 069	431 878 233
Миколаївська область	1 543 860 535	1 057 497 782	486 362 753	4 563 000 072	4 199 502 041	363 498 032	3 886 335 618	3 666 136 373	220 199 246
Одеська область	3 267 656 115	2 493 279 030	774 377 086	7 570 560 911	7 126 084 805	444 476 107	7 390 960 959	6 904 465 370	486 495 589
Полтавська область	2 690 917 919	2 335 966 096	354 951 823	4 108 018 659	3 849 526 301	258 492 358	3 329 817 807	2 917 790 685	412 027 123
Рівненська область	1 379 523 348	832 607 213	546 916 135	2 115 156 858	1 853 960 018	261 196 839	1 769 265 165	1 523 004 732	246 260 433
Сумська область	1 279 356 350	793 264 083	486 092 267	2 817 927 078	2 440 494 909	377 432 169	2 148 845 719	1 683 001 223	465 844 496
Тернопільська область	1 216 255 469	604 856 135	611 399 334	1 901 296 215	1 480 878 220	420 417 995	1 937 815 780	1 451 380 775	486 435 005
Харківська область	3 308 028 596	2 688 888 162	619 140 434	5 260 178 530	4 471 321 450	788 857 081	5 700 603 597	5 030 376 410	670 227 187
Херсонська область	1 052 971 070	589 948 407	463 022 663	2 182 075 246	1 395 268 027	786 807 220	3 767 347 093	3 168 746 109	598 600 985
Хмельницька область	1 101 051 457	746 841 678	354 209 780	3 404 211 941	3 151 199 062	253 012 879	2 191 275 778	2 025 207 094	166 068 684
Черкаська область	1 664 130 879	871 971 398	792 159 481	3 107 622 127	2 463 943 720	643 678 408	3 345 979 416	2 804 589 078	541 390 338
Чернівецька область	704 553 392	496 187 899	208 365 493	1 393 337 127	1 242 133 416	151 203 711	1 374 639 401	1 240 575 345	134 064 056
Чернігівська область	1 021 087 311	654 253 200	366 834 111	2 756 627 013	2 472 875 257	283 751 756	3 105 538 192	2 689 913 012	415 625 181
м.Київ	5 572 117 171	5 316 515 198	255 601 973	11 415 137 530	11 106 884 989	308 252 541	8 209 078 798	7 855 848 945	353 229 853
Разом	53 302 448 371	39 650 576 683	13 651 871 687	111 538 772 449	98 947 448 875	12 591 323 574	106 571 435 019	95 337 196 269	11 234 238 750